

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Eivsdem Translationis Historia, Ex veteri Legendario Eccl. Cenoman.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

Boeckum, Tremoniam, Vnnam, Gesekenam, Saltkottenam, Paderbornam. *in quâ viâ is quem dixi fluuius occurrit, congruente dimensione, qua in historiâ assignatur. Neque nomen fluuij Serena, à Verne aut Werne, arcis ac pagi nomine multùm abludit. Verena fortassis, aut Werena, scriptum olim fuit.*

E I V S D E M
T R A N S L A T I O N I S
H I S T O R I A,

Ex veteri Legendario Eccl. Cenoman.

Baderadus 1.
Ep. diuino
monitu it
Cenomanos,
Reliquias
petiturus,

Empore quo Cenomanica Ecclesia B. Aldrico Pontifice gloriabatur, & Gallia sub Ludouico Pio Rege & Imperatore florebat; Baderato venerabili Patroburnensi, Saxonix regionis, Episcopo, vnde a B. Aldricus oriundus erat, Diuinâ iniunctum est reuelatione, ad urbem Cenomanicam proficisci, sacrarum reliquiarum perdiuitem, & inde aliquê ibi quiescentium deferre Sanctorum, toti Saxonix, de nouo ad fidem Christi conuersæ, sacris meritis profuturum. Qui nihil cunctatus Diuinis obedire præceptis, adhibitis sibi reuerentioribus suæ Ecclesiæ personis, eò proficisci decreuit. Sed vt sacræ petitioni regia quoque sub-

subueniret auctoritas, ad Ludouicum eo tem-
 pore gloriosum Regem Francorum paullu-
 lum declinavit: & acceptis ab eo ad vota sua
 epistolis, ad Cenomanicam, quò intenderat,
 urbem feliciter b peruenit.

2. Qui à B. Aldrico benignè & honorifi-
 cè susceptus, aduentus sui causas exposuit, re-
 gias epistolas recitans; & ne aliquam pati
 posset repulsam, ad Diuinum sapius recurrit
 oraculum & Angelicam reuelationem. Exau-
 diuntur à B. Aldrico sine morâ eius vota: &
 assumptis in processione Ecclesiasticis or-
 namentis, vterque Pontifex Aldricus & Ba-
 deratus, vnâ cum Clero ad reclinatorium
 Sanctorum proficiscuntur. Erat autem c in
 suburbio prædictæ ciuitatis, supra fluuium
 Sarthæ, in honore Apostolorum fabricata ec-
 clesia, quæ cum se Reliquijs multorum San-
 ctorum iactitaret, præcipuè super pretiosis
 BB. Liborij atque Victurij corporibus gloria-
 batur. Ad quam, velut ad promptuarium
 gemmarum Domini Pontifices accedentes,
 deflexis in orationem poplitibus, sacræ suæ
 præsumptionis facilem & felicem meruerunt
 effectum. Quippe quibus hoc etiam merita
 B. Liborij contulerunt, vt nec loci ignorantia
 fallerentur, nec aliquâ superueniente mole-
 stiâ sacrum opus impediretur.

3. Et ne quisquam de meritis hæsitaret
 Confessoris sancti Liborij, dum beata mem-
 bra piâ curiositate defodiuntur, & in vase
 I cum

*litteris à
 Lud. Pio
 Imp. ac-
 ceptis:*

*à S. Aldrico
 Ep. obrines
 corpus S. Li-
 borij*

*quod facile
 effoditur*

*suavis odor
diuinitus
ad eum replet:* cum debitâ reuerentiâ componuntur, tam
festiuus odor astantem populum affluit, vt
adesse putaretur omnium commixtura aro-
matum; & cuius orationes fuerant sicut in-
censum in conspectu Domini, eius ossa non
immeritò odorem spirauerunt incensi. Iam
beati artus quasi quoddam futuræ gloriæ pi-
gnus acceperant, qui illud futuræ gloriæ mi-
rificum nectar astanti populo propinabant.
*funt alia
miracula:* Mirata est turba insolitam generalis beneficij
refectionem: sed vnde in maiorem suspende-
ret stuporem, plures ibi salutem consecuti
sunt specialem. Quædam enim mulier cæca
*cæca visus
restituitur,* dum ad defossos artus & sacras Diui Liborij
reliquias propiùs accessisset, torpentium oculo-
rum tenebras euasit, & ad propria reue-
nit. Huic successit & aliud non minùs stupen-
*puero (pulso
damone) v-
sus rationis:* dum miraculum: nam antiquus hostis & va-
fer animorum auceps diabolus inuaserat
quemdam Ecclesiæ filium, quem mente &
carne torquebat assiduè: qui à matre ad san-
ctas attractus reliquias, expulso dæmone, &
turbatæ mentis memoriam & afflictæ carnis
recepit tranquillitatem.

4. Compositis intereà reuerendis artibus
in vasculo, impositum est sacrum onus pijs
humeris Sacerdotum, & ad matrem Eccle-
siam honorificè deportatum. Vbi duo viri in
*dein claudus
gressus,* ipsius matris Ecclesiæ sinu, quorum alter
claudus, alter fuerat mutus, incommodi sui
remedia, remedium consequuntur; nam alter vsum
linguæ

linguæ recepit, alter vitiosum incessum ami- alteri mem-
 sit. Alius etiam monstrum magis quàm ho- brorum in-
 minem exprimens, ad propria sanus reuerti- columitas,
 tur. Flet populus præ gaudio & lætatur, & 7770 e. 45
 discessuro Pastori reuerenter famulatur, ro- E. 3
 gans ne Pastor ouium obliuiscatur. Interea caco visus,
 cæcus natus illuminatur, energumenus fuga- energumeno
 to dæmone sanatur. libertas:

5. Manè autem facto sancti Pontifices
 sanctæ fraternitatis fœdus inuicem percu- for. e. 12
 tiunt, & sub sacro osculo suarum orationum
 suffragia communicant. Certant filij Dei Di- Paderbor-
 uinis se præuenire obsequijs. Experiuntur nenses inita
 Saxones non infructuosam Cenomanorum cum Ceno-
 benignitatem, à quibus & largos sumptus ad manis fra-
 viam, & intercessorem suscipiunt ad gloriam, ternitate,
 nempe B. Liborij corpus cum multis aliorum d. Ann. 2
 Sanctorum reliquijs illis tribuitur. Gratulan- sumptibus
 tur Saxones pretiosas secum delaturi marga- itineris do-
 ritas, quæ & illos illustrarent in terris, & in- nati
 ter Angelos coruscarent in cælis. Et alijs reli-
 quijs,

6. Eos autem cum illo locuplete thesauro
 Saluatoris ecclesiâ egressos, S. Vincentij mo- c. 14 III
 nasterium pio recepit affectu, vbi quidam (11. 11. 11)
 eorum populum circumstantem sic affatus est: Gratias vobis, filij Dei & cohæredes Iesu gratias
 Christi. Certum quippe sacre dilectionis agunt:
 argumentum posteris reliquistis, cum nobis
 ex studio humanitatis necessaria corporum
 hilariter effudistis, & ex reuerentiâ Diuinæ
 receptionis Patronum tribuistis animarum.

Vnde gratias Deo agentes, vestris nos orationibus cōmendamus, numquā tantis ingrati beneficijs, numquā vestræ benignitatis immemores, numquā studiosissimæ pietatis satis abundè futuri prædicatores.

7. Ijs peroratis, & dicto vale, Saxones discedunt, & sacro suffarcinati thesauro, ad e pontem Yuriacum, duobus ab vrbe distantem milliaribus, felici proficiscuntur euentu: vbi sanatus est mutus & surdus. Inde profecti ad ecclesiam f S. Medardi perueniunt. Vbi eius fama miraculorum circumquaque divulgata est: & accurrentes vndique vicini infirmos suos offerebant, incolumitatem eorum deprecantes; quibus sancti Confessoris intercessione & sanitas conceditur, & deuotio fidelium augetur. Sequenti die ad vicum Canonorum, nomine g Conediarum, accedunt: ibique, deposito in basilicâ S. Symphoriani sancto corpore, pernoctant: vbi spectabilis fæmina, miris modis à dæmone vexata, ad Sancti reliquias accedens, fugato dæmone liberata est. Et vt mirandis miranda succederent, alij quoque septuaginta infirmi redditi sunt sanitati, & vnus præter ceteros vsque ad portentum gibbosus & paralyticus.

8. Hinc Carnotum proficiscuntur, cui tunc præerat Bernuinus venerandæ sanctitatis Antistes; qui audiens aduentum sancti Confessoris Liborij, sumptis secum suæ diocesis Sacerdotibus, qui illic sacrum concilium

cele-

c
ad Pontem
Yuriacum
mutus &
surdus sa-
natur.

f
alij in viâ;

g
ad Conedia-
rum ener-
gumena;

& alij 70.

excipiuntur
magnificè
ab Ep. Car-
notensî,

celebraturi conuenerant, festiuo apparatus obuius ei procedit, pio veneratur affectu, ac speciali deuotione suscipit. Resultat vbiq; vicinia cymbalorum sonitu, reboat psallentium voce clericorum, qui sacrum corpus, humeris impositum Pontificis, vsque ad ecclesiam S. Carani, propè ciuitatis muros constructam, deuotiori reuerentiâ comitantur & retroducunt. Vbi puella monstro per similibus, sanata est.

9. Inde Saxones profecti breui Parisios allabuntur, qui à h. B. Ercanrado Parisiensi Episcopo gloriâ quâ decuit suscepti sunt: vbi in matre Ecclesiâ corpus beati Confessoris Liborij biduo requieuit; per cuius intercessionem dæmoniaca, muta & surda sanitati est restituta. Egressi inde dum iuxta Montem Martyrum proficiscètes, ad ecclesiam B. Dionysio sacram accederent, obuiam quemdam surdum à naturâ & mutum habuerunt; qui more aliorum ante sacras reliquias sua vestimenta substernens, accessit ad feretrum, & osculatus est, & sic S. Liborij interuentu, quod totis votis postulabat, est assecutus.

10. Comitatur maxima Gallorum multitudo venerabiles reliquias, & vsque ad Rhenum fluium deuotiùs prosequitur, tantò patientiùs angustias itineris toleratura, quanto sæpius collata miraculorum beneficia illis blandiebantur. Imposito tandem naui corpore discedunt Galli, nil vterius de meritis illius

dubitaturi, qui tot cæcorum illuminationibus, tot curationibus debiliū, tot repulsis dæmonum, fuerant experti.

occurrunt

Saxones:

Jo. 25

11. Stabat ex alterâ parte Rheni deuota Saxonum multitudo, quæ iam discurrentium miraculorum famâ perculsa venientem Patronum festiuo cursu suscipere decertabant. Suscipitur locuples ille thesaurus, suscipitur, inquam, desideratus Patronus, & ad urbem tanto intercessore gauisuram gloriâ quâ debuit defertur.

mutus ad-

uentare re-

liquias præ-

dicat:

Jo. 27

12. Cuius aduentum quidam mutus prædixit: dum enim adhuc procul esset, & in matre ecclesiâ Patrobrunensi Missarum solennia celebrarentur, aperto ore & attentis auribus, ille boni nuntij præco, dixit, haud procul esse expectati intercessoris corpus. Cui credidit Clerus, & nouum suscepturus Patronum cum sacro apparatu obuiam Clero procedit. Interim verò beati funeris portitores iuxta fluuium Serenam, tribus ab urbe distantem millibus, parumper substiterūt; vbi multa claruerunt miracula: ibique prædictæ ciuitatis populus & Clerus, ad fidem recenter conuersi, ad beatos artus accedentes, ter in humum prostrati, gratias Deo egerunt, & diu promissum, diu expectatum, diu cum lacrymis quæsitum Patronum suum B. Liborium susceperunt. Quem pio honore deferentes in matrem ecclesiam Patrobrunensis regionis, in eius honore postea consecratam, hono-

que dedis-

cuntur Pa-

derbornam,

non sine mi-

raculis.

Jo. 25

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

Jo. 27

honorificè in sacro die Pentecostes collocauerunt, sacris meritis toti Saxoniae profuturum. Hunc etiam precemur, vt in æternum cum Christo viuamus, cui cum Patre & sancto Spiritu sit laus & gloria in sempiterna secula, Amen.

a In Vita S. Aldrici, quam dedimus 7. Ianuarij, dicitur pater eius Syonius in Galliâ ortus, Gerilda mater ex Germanis genus duxisse. Coruassarius scribit patrem Sionium Saxonem fuisse, matrem Verildam è Bauariâ oriundam, utrumque è regio genere.

b Prior historia ex Idonis Presbyteri, vnius è Legatis Baduradi, relatione, à coetaneo conscripta, non ipsum Baduradum, sed solum eius Legatos iuisse in Galliam tradit.

c Non ergo, quod scribit Coruassarius, iam an. 834. translata erant SS Iuliani, Thuribij, Pauacij, Liborij, Romani, Trenching, Adrechildis, Hadoindi corpora. Sed fortassis eodem anno 836. postquam in Saxoniam auectum erat S. Liborij corpus; S. Aldricus, miraculis iam patratus motus, reliquorum quoque ad basilicam Cathedralem transferri corpora curauit. Coruassarius ait Translationem contigisse die 25 Iulij, quo die anniuersaria circum urbem instituitur supplicatio. Meminerunt Translationis S. Iuliani Ep. eo die quadam Martyrologia.

S. Iuliani
Ep. Cenom.
Translatio
25. Iulij.

d Diximus supra ex Roleuinckio & Gobelino, Sanctorum aliorum reliquias vnâ cum S. Liborij corpore allatas.

e Coruassarius locum hunc Yurè appellat.

f Coruass locum ait situm vltra Huinam amnem, vulgoq; dici S. Mars de la Briere.

g Idem, Conneray.

h De eo egimus supra. Coruass. Bucaradum vocat. Nusquam alibi legimus eum Beatus accenseri, etsi laudatissimus Antistes fuerit.